

[Stinus]

Det radikale venstre har allerede tidligere udtalt sig positivt i forbindelse med debatten om et lignende forslag i april. Vores holdning er uændret, og det samme gælder motiveringen for denne holdning.

Jeg vil dog gerne i dag nævne, som også hr. Bjørn Elmquist gjorde det, at den omstændighed, at folketingets udenrigsudvalg netop har besluttet sig for at foretage en rejse til Østafrika, tyder på, at i hvert fald udenrigsudvalget i øjeblikket prioriterer en rejse til Østafrika højere end en rejse til Mellemamerika.

Når jeg nævner dette, er det, fordi netop udenrigsudvalget eller en del af udenrigsudvalgets medlemmer efter det radikale venstres opfattelse – det gjorde jeg i øvrigt også opmærksom på under debatten i april – bør udgøre den delegation, som i givet fald skulle rejse til Mellemamerika.

Det radikale venstre deler i vid udstrækning forslagsstillernes begrundelse for at foretage en sådan rejse og er parat til at deltage i en nøjere drøftelse i udvalget.

Gert Petersen (SF):

Dette er en genfremsættelse af det forslag, som blev fremsat af SF og VS under sidste samling. Det fik en lidt blandet modtagelse dengang, men der var dog nogen støtte til det, og jeg vil håbe, at vi under udvalgsbehandlingen kan komme tættere ind på hele problematikken og måske også få truffet en beslutning om at sende en sådan delegation.

Jeg kan henvise til, at det norske storting har haft en delegation i Mellemamerika, som har undersøgt forholdene derude, og som kom til nogle ganske bemærkelsesværdige resultater vedrørende situationen. Det drejer sig ikke mindst om Nicaragua. Delegationen fra det norske storting – og det var det norske udenrigsudvalg, idet man deroppe har den skik, at udenrigsudvalget, som svarer til vores udenrigspolitiske nævn, foretager en sådan rejse en gang om året til et eller andet sted i verden – kom til en meget interessant konklusion om Nicaragua, kan jeg huske, og det var længe før valget i Nicaragua fandt sted. De kom til den konklusion, at udviklingen i Nicaragua, selv om der var mange problemer, og selv om det ikke er junigrundloven, man bygger på, alligevel havde været langt mere demokratisk end det indtryk, som

var blevet skabt i store dele af den vestlige presse.

Jeg mener, at det valg, som har fundet sted, har bekræftet den konklusion, som den norske stortingsgruppe dengang kom til: det var et valg, som vi må sige i det store og hele har været demokratisk.

Jeg husker, hvordan udenrigsministeren under en tidligere debat her i folketinget udtrykte en del skepsis over for dette valg, fordi der var partier, som ikke deltog. Umiddelbart derefter udtrykte udenrigsministeren sin tilfredshed med udviklingen i Tyrkiet, fordi man dér havde holdt valg, både parlamentsvalg og kommunevalg, og det så ud til at være gået rigtigt til.

Nu er sagen den, at både i Nicaragua og i Tyrkiet var der en del partier, som ikke deltog, men i Nicaragua deltog partierne ikke, fordi de ikke ønskede at deltage; de kunne have deltaget. I Tyrkiet derimod var der en del partier, som ikke deltog, fordi de var blevet forbudt; de måtte ikke deltage. Jeg synes jo nok, det var at gøre sort til hvidt at udtrykke skepsis over for valget i Nicaragua, men tilfredshed over udviklingen i Tyrkiet. Jeg synes, det burde have været nøjagtig omvendt.

Men det er jo ikke kun Nicaragua, det drejer sig om i denne sammenhæng. Det drejer sig også om det, som sker i El Salvador, i Guatemala, i Honduras osv., om den undertrykkelse, som finder sted. I den forbindelse mener jeg da også man skal se på de negative sider, som der måtte være i Nicaragua omkring miskituindianerne osv., og få et mere direkte indblik i det, men samtidig må vi også se på den – så vidt jeg kan skønne på denne afstand – massive undertrykkelse, der finder sted i Guatemala, El Salvador og visse andre mellemamerikanske lande. Men først og fremmest må vi også se på hele flygtningeproblemet, spørgsmålet om, hvad Danmark kan gøre.

Vi har tilsluttet os San José-erklæringen, som blev udsendt for nogle måneder siden af 11 vesteuropæiske stater, deriblandt Danmark, i samarbejde med de såkaldte Contadorastater.

Det er vi fra SFs side meget tilfredse med, men for at folketinget kan få det bedst mulige beslutningsgrundlag, mener vi, det vil være rigtigt, at en gruppe fra folketinget kan få mulighed for selv at iagttage og undersøge,